TURNÈDAGBOK

Hela ligan
Från vänster: Matte Folkmord, Ubbe, Rugge, Terje, Jocke, Danne Wall, Mirre, Alriksson och längst fram artikelförfattaren, chaffisen och adidaskungen Indy

Fuck The Commerce IV – en dagbok där folk från REGURGITATE och GENOCIDE SS är inblandade.

text/foto indy GRINDER

DET ÄR EN minst sagt kulen oktoberdag (år 2000, märk väl) hemma i Älvsjö. Telefonen ringer ihärdigt och efter vad som känns som tusen signaler pausar jag ”Gummo” och lyfter lurhelvetet.

– Nu är det klart. Jag har bokat bilen.

Rikard ”Rugge” Jansson, legendary gore god och vomit vocalist i REGURGITATE, är ute i god tid. Det är sju månader kvar tills jag ska lotsa REGURGITATE och GENOCIDE SS via minibuss till tyska Nieden för den fjärde upplagan av döds- och grindfestivalen Fuck The Commerce, och Rugge är peppad som satan. Kanske inte så konstigt eftersom det var sex år sedan REGURGITATE senast äntrade scenen.

Det hinner hända en hel del på de sju månaderna. Jag blir av med guldlyan i Älvsjö och tvingas flytta in hos apan Terje (ARSEDESTROYER) i anrika Brandbergen. Terje blir i sin tur sessionbasist i REGURGITATE och jag ska med på resan som chaufför. REGURGITATE får en spelning på Kafé 44 i Stockholm, vilket blir en utmärkt uppvärmning inför Tyskland, och med tanke på att de ska headlina både på 44:an och i Tyskland borde de väl repa. Eller?

Så mycket nötande blir det dock inte. Tre-fyra gånger på sin höjd, och då hör det till saken att REGURGITATE aldrig repar över huvud taget.

Stockholm Fredag 6 April 2001

Efter sex års tystnad går REGURGITATE upp på Kafé 44:s välnötta scen som headline-band och river av tio låtar med en total speltid på tre minuter och fyrtiosex sekunder, vilket är den ungefärliga medellängden på en perfekt poplåt. Given succé i min bok. Kanske inte i andras.

Peter ”Flinta” Stjärnvind, tidigare batterist i bandet, skriker glåpord och en hårdrockare med tysk fjunmustasch kastar upp en blöja på scenen.

Rugge är supernöjd.

– Nu drar vi till Tyskland.

Tisdag 22 Maj 2001

Planen är att hämta hyrbilen, åka i ilfart till Örebro för att möta upp GENOCIDE SS och sova över där och på onsdagen påbörja resan mot Trelleborg. Så enkelt blir det givetvis inte.

Något av det viktigaste att ha med sig på långfärdsresor är blandband. Själv spelar jag in hela fem kassetter noggrant uppdelade i kategorierna grind, metal, hip hop, punk och soft. Vid fyrasnåret natten innan avfärd vaknar jag av ljudet av spolande kassetter, och finner Terje i full gång med sina fem blandband. Ambitiöst är bara förnamnet.

Jag och Rugge hämtar hyrbilen och det första vi kollar är givetvis hurdant sound system den har.

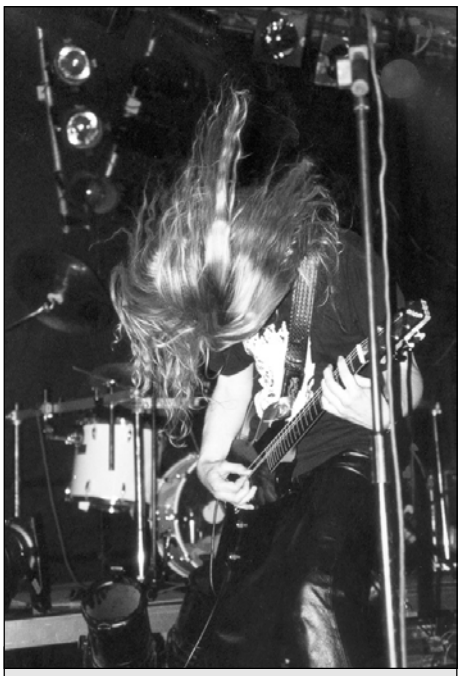

Ubbe/REGURGITATE bangar

– Vad i helvete?! Det är ju CD!, skriker båda i mun på varandra.

Vi rattar in 98.5 ”Metal Countdown” (hårdrocksprogram med hög miffofaktor), åker hem till Brandbergen igen och fyller en ICA-kasse med så mycket CD-skivor det bara är möjligt. Sedan åker vi till Urban ”Ubbe” Skytt, gitarrist i REGURGITATE. När vi kommer har han somnat och har inte ens packat... Och då ska ni veta att Ubbe har både parfym, hårspray, nagelbandskräm och resterande make-up-kit bland sina prylar. Och nitbälte och skinnbrallor, förstås.

Vi är redan senare än pendeltåget och till råga på allt hamnar vi i typisk Autobahn-kö mitt inne i centrala Stockholm när vi ska plocka upp Terje och Jocke Pettersson, batteristen. När vi väl börjar köra mot Örebro blir det genom en becksvart natt.

Vi anländer strax innan klockan två på natten och möter upp en sömndrucken Mieszko Talarczyk (gitarr och sång i GENOCIDE SS), som påstår att han ”suttit och runkat och spelat Diablo”. Han ger oss nyckeln till den lägenhet han använder som övernattningslya för band som lirar in i hans Soundlab-studio och vi gasar dit redo för sömn. Tältsängarna som finns där är inte av denna värld. De ger vika efter fem kilos tryck och Ubbe som är size extra large sjunker ner till golvet när han sätter sig i en av dem. Han sover sittande iförd sina älskade skinnbrallor.

Onsdag 23 Maj 2001

Två timmars sömn senare jagar vi upp, kör ner till Soundlab-studion och plockar upp övriga GENOCIDE SS-medlemmar (Danne Wall, gitarr, Rikard Alriksson, bas och sång, Matte Folkmord, trummor).

Hettan är olidlig och alla är trötta som as. Besvikelsen blir stor bland GENOCIDE-folket när de upptäcker att åttio procent av plattorna i bilen består av stenhård hip hop! I Örebro godkänns enbart DANZIG, MOTÖRHEAD och polsk folkmusik, vilket possen där fram ger blanka fan i och vräker på NECRO, SMUT PEDDLERS och annan porr. Och så ”Ass Cobra” förstås.

Förutom klagomålen på det perfekta soundtracket är den enda vettiga diskussionen det eviga kampämnet vinyl kontra CD. Mieszko chockar hela bussen när han avslöjar att han inte ens äger en vinylspelare. Terje, stolt innehavare av Kool Keiths helt instrumentala ”Sex Style” (260 spänn på dubbelvinyl), börjar genast snacka om koncentrationsläger med polacken.

Väl framme i Trelleborg blir det McDonald´s gourmetsmetiga burgare som fyller våra feta bukar (läs Terjes, Rikards och Dannes). Inne på haket blir det nästan handgemäng när en bondlurk från Småland påstår att personalen medvetet hällt sump i hans kaffe.

Vi tar oss ombord på färjan utan större problem och tar sikte på Rostock som ligger två och en halv timmes färd i sydlig riktning. Taxfree-shoppen länsas på öl (och päroncider) och sedan är vi framme. Stämningen är på topp och ljudnivån likaså. Att jag lyckas köra av färjan utan att krocka är ett under, eftersom alla vrålar ”Tyskland”, ”Sieg Heil” och ”Achtung” i mun på varandra.

Vi möts av världens sävligaste hippie iförd Dahmer-t-shirt. Stefan De Paula eller nåt heter tjackpundaren som ska lotsa oss till spelstället, men först tar han oss till den omtalade knarkbåten M/S Stubnitz i Rostocks hamn där vi ska sova.

Stället är guld. Hamnen håller på att byggas om till ett stort rostigt tivoli, båten befolkas av hårt arbetande slavar modell punkare och våra hytter lutar något otroligt åt alla möjliga håll.

Vi spenderar eftermiddagen med att vandra runt i Rostock och softa på båten. Slavarna är kolsvarta av sot och smuts och släpar på verktyg, långa stålrör och kedjor, och ingen av oss fattar vad de håller på med. En av dem ser, enligt Matte, ut som ”en blandning mellan Mel Gibson och Danny Glover”.

På kvällen drar hippie-Paula med oss till ett

Mieszko roar sig på egen hand

studentdisco som till en början är helt tomt på folk. Inget särskilt händer, och eftersom jag ska upp och köra tidigt på morgonen lämnar jag stället strax innan midnatt.
Klockan två väcks jag av att Miezsko rusar in i min hytt och vrålar ”Indy, gör ditt jobb! Hämta kameran!”.
Det visar sig att en snubbe från ENTRAILS MASSACRE dykt upp på discot med en feting och nu ligger Rugge på övre däck och spyr som en kalv. När jag kommer upp sitter han i värsta pensionärsställningen med en pizza vid fötterna. Runt omkring står äcklade tyskar och beskådar spektaklet. Mel Gibson/Danny Glover kommer upp från the vaults med en ruskigt stor brandslang och sprutar vatten så det stänker spyor över halva båten. Rugge vinglar värre än mormor och frågar mig om det är långt kvar till hytten. Inne i de trånga båtkorridorerna studsar han likt en flipperkula mot väggarna innan han till sist ramlar in genom rätt dörr och slocknar i min säng.

Torsdag 24 Maj 2001

Jag vaknar vid sexsnåret av att Terje irriterat frågar Rugge vad fan han håller på med. Rugge The Gore God står i kallingarna och tvättar spyor från brallorna i ett handfat mindre än ett fjortisarsle.

Frukosten består av varsin rostad macka med smutsigt smör. Paula-hippien fixar dock värsta tyska sandwichen åt rockstjärne-Miezsko. En halv flaska ketchup (no joke!) och större delen av smörpaketet är vad jag ser att han brer på innan jag nästan kräks av äckel och tvingas titta bort. Som tur är åker hippien med sina två ultranördiga hårdrockarpolare i en bil före oss.

Vi har cirka sju timmars färd framför oss, och GENOCIDE SS ska stå på scen klockan 19:30 i afton. Tyskarna har mage att påstå att vi måste genomföra

KRISIUN

Rugge och hans marijuana-pizza

resan utan stopp. Vi tror givetvis att de skämtar och viftar bort dem med ett flin.

Flertalet timmar senare är alla i bussen yra av hunger. Mieszko ringer tyskarna på mobilen och de går efter mycket tjat med på att stanna för en snabblunch. Kort därefter glider vi förbi ett enormt köpcentra där Burger King- och McDonald’s-skyltar lyser likt änglar mot himlen. Alla tappar hakan när tyskjävlarna bara kör förbi. Mirre ringer upp och säger argt att vi nyss körde förbi foodparadise. ”No possibility”, svarar hippien och kör vidare. Snacka om CP.

Enda sättet att få dem att svänga av är att köra om och i princip preja in dem på närmaste avfart. Naturligtvis är käket på denna pitstop otroligt tyskt, det vill säga otroligt äckligt. Det enda vi lyckas åstadkomma är en ljudlig brakskita på en ganska schysst toalett.

Efter vad som känns som tusen långa och svåra år lyckas vi hitta ett godkänt matställe. Naziskämten haglar när vi beställer apelsinjuice (”Concentrated Apfelzin-Jews und Pommes Fritz”, och på den nivån håller vi oss under hela resan...

Vi är nu mitt ute i den tyska landsbygden, och jag skojar inte när jag säger att det blåser gamla nazihistoriska vindar över de platser vi passerar. Små pittoreska byar som till det yttre ser hur gästvänliga och mysiga ut som helst, men tittar man närmare ser man de vakande örnstatyerna både när man åker in i och lämnar byarna. De ålderdomliga kullerstensgatorna och den strikt kvadratiska trädgårdsakitekturen gör sitt till för att få åtminstone mig att tänka på marschtakter, jugend på led och mänskliga värmeljus. Gud vet vad som skett bakom dessa dörrar genom tiderna.

Efter käket är alla pigga och krya. Särskilt Mieszko. Den som tror att snubben är politiskt korrekt eller något i den stilen kan glömma det direkt. Killen är gravt porrskadad och tappad i golvet, vilket bara gör det hela roligare. Innan vi når Nieden och festivalområdet inträffar en av resans många höjdpunkter.

Ubbe är nämligen lika rädd om sitt hår som Samson. Utan den blonda, fint inpackade och omsorgsfullt vårdade hårmanen är mannen ingenting. Alltså gör Miezsko det enda rätta. Han placerar en fet snorloska i bakhuvudet på Ubbe. Stämningen är på topp.

Sista kilometrarna fram till spelstället går via skogsvägar och fler än en gång tänker jag tanken ”Visst är det sinnessjukt att stressåka 250 mil för att lira ett ynka gig mitt ute på en österisk slätt”.

Vi möts av ett gäng biffiga vakter med rakade skallar och solglasögon som till och med får Alriksson att se mesig ut. GENOCIDE-Matte hoppar ut för att checka av oss på listan över high quality rock stars. När vakterna ser att det står GENOCIDE SS på ku-

Ubbe, Mirre, Rugge, Terje

Terje och Rugge kopplar av

vertet med våra armband garvar de som bara nazis kan och klappar Matte på axeln. Jag tycker mig se att den fetaste av dem ger mig en slängkyss när vi gasar vidare mot parkeringen.

Hela p-fältet är fyllt med grindcore-nördar som har länsat varenda punkdistro på grindpatches. Varenda jävel har tuff t-shirt där loggan garanterat är oläsbar. Det ser helt patetiskt ut och jag känner mig hårdast i branschen med min knallröda Cafe Bar-t-shirt med texten ”Fika På Jobbet”.

Scenen känns gigantisk och Terje börjar snacka om Monsters Of Rock-vibbar.

– Så här stor scen har jag aldrig lirat på, mumlar han nervöst.

Själva området är skittrist och ser mer ut som travbanan på Täby Galopp än ett grindmekka. Längs med väggarna står dock alla legendariska grindprofeter och säljer legendariska grindprylar. Vill man ha tag i en speciell grind-t-shirt så hittar man den här. Terje, som var japan i ett tidigare liv och endast köper jappe-prylar, tjackar givetvis en GORE BEYOND NECROPSY-t-shirt och någon skum split där CORRUPTED ingår. Vi hälsar på Relapse-folket och en massa andra psykfall (alla grindfreaks är freaks) och kollar in metalbabes.
Det visar sig ganska snart att Fuck The Commerce IV är en dödsfestival snarare än grindfestival. De allra flesta banden lirar death metal med inslag av grind. Alltså blir det ganska trist i längden då alla låter likadant. Och därför gör GENOCIDE SS succé när de kör igång sin svingrymma mix av MOTÖRHEAD, DISCHARGE och TURBONEGRO. Folk blir som tokiga när d-takten pumpas över nejden och så här i efterhand tycker jag lätt att GENOCIDE SS gjorde festivalens gig, även om jag missade över hälften av banden. Danne Wall vet liksom hur man svingar en gura och kastar med håret.

Senare på kvällen har han pumpat i sig så mycket bodybuilder-piller och tjack att han skriker ”You wanna fuck???” till varenda kotte med långt hår.

Vi språkar med Guillo The Bastard, sångare i italienska CRIPPLE BASTARDS. Han avslöjar att han

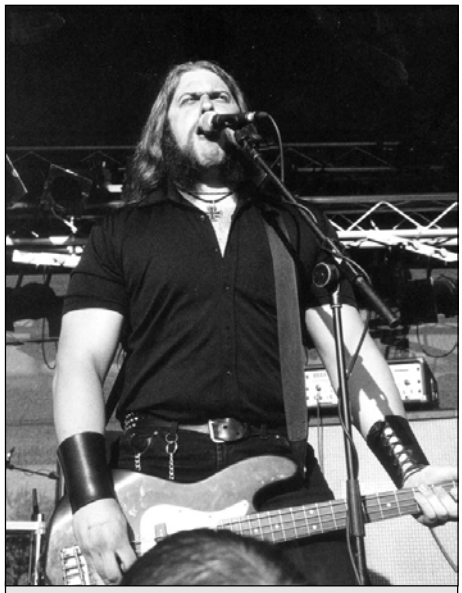
Alriksson

varit med 48 horor i Amsterdam och att han åker dit varje år med killen som arrangerar Obscene Extreme-festivalen. Där ser man.

CRIPPLE BASTARDS gör för övrigt ett svinbra gig mitt på ljusan dan. Guillo är helt besatt på scen och knockar sig själv med micken i pannan flera gånger. Senare på kvällen ser det ut som han har blåblodiga horn i pannan på grund av allt bankande.

Headlinar denna kväll (tror jag i alla fall) gör EXHUMED, och de är guld värda att beskåda! Deras sessionbasist är en och en halv meter lång och har spikar som ser lika långa ut på armarna. Dessutom håller han basen likt en stråbas och kan spy på kommando. På scen dricks det blod ur dödskallar och en av låtarna räknas in med hjälp av en tvättäkta motorsåg. EXHUMED är hjältar! Dessutom är de ruskigt schyssta snubbar.

Det blir givetvis en scen natt som ingen minns ett smack av. Relapse fixar i alla fall fram en sinnessjuk taxichaufför som kör snabbt som satan på skogsvägarna. Jocke pladdrar oavbrutet med chaffisen som till slut lackar och höjer volymen på stereon till max. Alla andra sover. Han kör oss till ett schysst vandrarhem och alla utom Terje och jag somnar. Vi beställer lite käk sådär smidigt mitt i natten, till personalens stora förtret. Vi får en typisk tysk rätt där allt (löskokta ägg, köttrester, oliver, rödkål och andra odefinierbara prylar) blandats ihop till en fet röra som ser riktigt vidrig ut på tallriken. Jag pillar liter i käket, sedan börjar vi dissa folket från EXHUMED som ramlat in på syltan. Sångaren Matt Harvey och gitarristen, som ser ut som en blond Tom Cruise, får utstå gissel i en halvtimme, sedan lägger vi ner och somnar.

Fredag 25 Maj 2001

Efter att ha vaknat upp bland illaluktande medlemmar från CRYPTOPSY och SKINLESS beger vi oss iväg till festivalområdet igen. Den här dagen ska REGURGITATE headlina och de sitter mest och repar akustiskt på parkeringen. Runt omkring p-området tornar stora höghus upp sig, vilket ter sig jävligt mystiskt eftersom vi är mitt ute i buschen. De är hur som helst sönderbombade och de delar som fortfarande står upp pryds av ganska coola konstverk inristade direkt i betongen. På avstånd ser det ut som blommor och blad, men när man tittar närmare ser man att det är bomber och soldater. Ännu ett bevis på att tyskar är sjuka i huvudet.

Senare upptäcker jag att det bor folk i dessa ruiner. Bland annat har våra ”vänner” Paula och hans nördpolare fått sova på maskätna madrasser i byggdammet. Rätt åt asen.

EXHUMED-basist

Det är mer synd om de små japanerna från CSSO. Tänk att åka ända från Japan och få slagga i ett sönderbombat höghus. Respect, Tyskland!!

Det är meningen att vi ska få gratis käk på området men något sådant ser vi inte till. Några torra frallor är allt som finns att tillgå, varför det blir pizzaslice dygnet runt. Däremot har de lyckats göra speciella Fuck The Commerce-flaskor fyllda med vodka. Visserligen bara i den där storleken man får på flygplan (2 milliliter?), men ändå. Ubbe får säkert ner ett fyrtiotal flaskor i fickan.

Den här dagen får jag nöjet att bevittna den sjukligt snabbaste trummisen någonsin. Brasiliens number one, KRISIUN, står på scen och manglar sönder allt och alla. Brödratrion vet hur det ska gå till. Vi är ett gäng på säkert trettio pers som står bakom batteristen och bara gapar. Dubbeltrampet går snabbare än jag någonsin kommer förstå, och hans fills ska vi inte ens tala om. Tyvärr känns det som det räcker med fem låtar KRISIUN, sedan har man sett allt.

Amerikanska SKINLESS har visserligen en satanisk vokalist, men deras death metal känns lite för neo för min smak. Att de dessutom har trendriktiga rufsfrisyer à la Kalle & Hobbe gör inte saken bättre. När en gura brister får vi däremot se gitarristen köra en väldigt underhållande wrestling-match med en gitarrplanka i plywood som han snor från ett fan i publiken. Han inkluderar varenda move – inklusive piledriver – i matchen.

När REGURGITATE äntligen kliver upp på scen är det jävligt mycket folk i publiken. Alla vill höra the legendary gore gods köra ett fett metalset med extrem growl. Ingen är beredd när Terje går fram till micken och skriker ”Hello Africa!!!”.

Det blir nästintill knäpptyst. Jag garvar nästan negerläppen av mig. Rugge greppar mikrofonen och kör sitt hiphop-jidder: ”Yo, let’s kick this shit!!”. Terje ställer in sin cp-pedal så det distar och rundgångar så in i helvete och sedan kör de igång. Det låter verkligen *inte* som på senaste plattan ”Carnivorous Erection”. Det är inte metal. Det är punk och ett satans kaos!

Jag förevigar det klassiska giget med min kamera och hamnar till slut på scen där jag tillbringar större delen av konserten, liggandes vid Ubbes fötter. REGURGITATE bjuder in ett pärlband av gästvokalister (Mieszko, Guillo The Bastard, Matt Harvey, Alriksson och säkert fler som jag inte kommer ihåg), och personligen tycker jag det är ett jävla drag, med undantag för allt snack och dissande av publiken mellan låtarna. Dessutom går basen på rundgång hela tiden så fan vet om publiken uppfattar vad som sägs.

Efter giget bjuds det på bärs och allt verkar frid och fröjd. Men Relapse-Maria är inte helt nöjd, det märks. Någon dag efter hemfärd får jag ett mail från henne där hon skriver: ”I had to spend hours after the show talking to guys who were very disappointed. They wanted the gore metal REGURGITATE, not the hip hop jive talking REGURGITATE”.

Hon ringer tydligen upp Rugge och säger att de måste skärpa sig om det ska bli några fler spelningar.

Själva verkar bandet vara nöjda, och det är väl huvudsaken. Skit i fansen.

På området stöter Mieszko på några vilsna göteborgspunkare som tjatar om att spela fortare och blablabla... Mirre drar fram kuken och börjar runka.

Minnesluckorna blir bara värre och värre. Jag minns i alla fall att i taxin på vägen till vandrarhemmet har vi EXHUMED-gitarristen med oss, och han har knarkat till det ordentligt. Hans underkäke svajar fram och tillbaka och han tuggar långsamt på underläppen. En fröjd för ögat. CRYPTOPSY-trummisen är också med, men är sur som satan. Tyvärr missar vi deras gig dagen efter då vi måste dra oss hemåt Svedala.

Lördag 26 Maj 2001

Vi har en färja att passa, och givetvis blir det något fuck med taxin som ska ta oss till vår bil. Allt löser sig dock och vi anländer i god tid efter att ha stått ut med

Sångaren i C.S.S.O kysser Terje

bajslukt i bilen halva vägen. Mirre har nämligen stoppat några fingrar i baken och viftat runt lite, samtidigt som air condition-apparaten noggrant har vispat runt lukten i hela bilen. Polacken är sinnessjuk.

I kön till färjan är Danne Wall riktigt i gasen. Det börjar lite lätt med att han snackar med några brudar i bilen bredvid. De vevar snart upp rutan när de inser vilket psyko han är och då brakar helvetet lös. Han visar allt.

Iklädd endast ENTOMBED-t-shirt och gympadojjor dansar han till TURBONEGROs ”Denim Demon” och viftar med ballen framför skräckslagna pensionärer. Vi lyckas få in honom i bussen där han visar arslet genom rutan för brudarna. Hur vi lyckas ta oss ombord utan att bli stoppade är ett stort mysterium.

Väl uppe bland det fina folket går Danne fortfarande naken. Medelåldersfolket är irriterade som fan på oss, och det känns hyggligt. Danne börjar bli lätt aggressiv och mumlar oförskämdheter åt alla som passerar. Ett tag sitter han halvt utslagen på golvet med benen rakt ut i korridoren och gör fingret åt alla som ska in i taxfree-shoppen. Han försöker till och med fälla en lady i sjuttioårsåldern, men misslyckas och säger då ”fuck off” till henne istället. Han avslutar festen med att sätta sig i en stor blomsterlåda. Danne Wall är kung. Jag fattar inte att vi fortfarande är ombord. Vi borde blivit avkastade för länge sedan.

Helt plötsligt är vi i Malmö och hamnar på en brakfest mitt på Möllevångstorget. Det är någon typ av festival och Stefan Sundström står på scen. Mitt i vimlet stöter vi på självaste UNDERCROFT från Chile och allt känns helt bisarrt. Jag spenderar större delen av kvällen med att lufsa runt från krog till krog och leta efter en viss Mikael Sörling som tydligen ska vara ute denna kväll, men punkarn finns ingenstans. Istället möter jag några Jönköpingspunkare och annat löst folk, och det slutar med att jag, Mieszko och Rugge får sova hemma hos Hans i VOICE OF A GENERATION. Killen är svinschysst och bjuder på mat och gästvänlighet av sällan skådat slag. Han avslöjar även att han bildat band med en snubbe från TURBONEGRO, och det känns som cirkeln är sluten.

Resan hem går relativt smärtfritt, och när vi ändå glider genom kebabstaden Jönköping passar jag på att guida in sällskapet till Restaurang Evergreen, och packet får smaka äkta kebab för första gången i sina miserabla liv.

Things will never be the same...

(Eftersom huvudparten av denna text skrivs cirka tio månader efter händelsen reserverar jag mig starkt för att vissa namn, datum och annat jox kan ha förvanskats i min hjärna. Alla sjuka prylar är däremot helt korrekta. Det var en jävla massa band som lirade, men bara ett fåtal är värda att nämna. Så är det.)

Stay black - I will!

The End

Krossad REGURGITATE-bas